

ψήστης

ψήστης, ο, θηλ. **ψήστρα, η**, ουσ. [από το θέμα αορ. του ρ. ψήνω + κατάλ. -της]. **1.** άτομο ικανότατο στο ψήσιμο, στο ψηστήρι: «ο τάδε είναι σπουδαίος ψήστης κι όταν αρχίσει το μπλα μπλα, δε γλιτώνει κανένας και καμιά». **2.** ειδικός τεχνίτης, ιδίως σε ταβέρνα ή ψησταριά, που ψήνει τα κρέατα: «δουλεύει ψήστης στην ψησταριά της γειτονιάς μας». **3.** (στη γλώσσα της αργκό) άτομο που παρακινεί τους θεατές του λωποδυτικού παιχνιδιού *παπάς* να δοκιμάσουν την τύχη τους: «όταν δεν είναι μπλεγμένος σε καμιά κομπίνα, κάνει τον ψήστη στο φίλο του τον παπατζή».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας